

Fordypningsoppgave

VBU706 Psykososialt arbeid med barn og unge

Når samarbeider de ulike aktørene i SamBa optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?

Anne Lise Furseth Aakvik, Siv Elisabeth Aksnes, Elisabeth Øveraas Lystad og Geir Martin Vikås

Totalt antall sider inkludert forsiden: 38

Molde, 4. mai 2012

Obligatorisk egenerklæring/gruppeerklæring

Den enkelte student er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler, retningslinjer for bruk av disse og regler om kildebruk. Erklæringen skal bevisstgjøre studentene på deres ansvar og hvilke konsekvenser fusk kan medføre. Manglende erklæring fritar ikke studentene fra sitt ansvar.

Du/dere fyller ut erklæringen ved å klikke i ruten til høyre for den enkelte del 1-6:		
1.	Jeg/vi erklærer herved at min/vår besvarelse er mitt/vårt eget arbeid, og at jeg/vi ikke har brukt andre kilder eller har mottatt annen hjelp enn det som er nevnt i besvarelsen.	☒
2.	Jeg/vi erklærer videre at denne besvarelsen: <ul style="list-style-type: none">• ikke har vært brukt til annen eksamen ved annen avdeling/universitet/høgskole innenlands eller utenlands.• ikke refererer til andres arbeid uten at det er oppgitt.• ikke refererer til eget tidligere arbeid uten at det er oppgitt.• har alle referansene oppgitt i litteraturlisten.• ikke er en kopi, duplikat eller avskrift av andres arbeid eller besvarelse.	☒
3.	Jeg/vi er kjent med at brudd på ovennevnte er å <u>betrakte som fusk</u> og kan medføre annullering av eksamen og utestengelse fra universiteter og høgskoler i Norge, jf. Universitets- og høgskoleloven §§4-7 og 4-8 og Forskrift om eksamen §§14 og 15.	☒
4.	Jeg/vi er kjent med at alle innleverte oppgaver kan bli plagiatkontrollert i Ephorus, se Retningslinjer for elektronisk innlevering og publisering av studiepoenggivende studentoppgaver	☒
5.	Jeg/vi er kjent med at høgskolen vil behandle alle saker hvor det forligger mistanke om fusk etter høgskolens retningslinjer for behandling av saker om fusk	☒
6.	Jeg/vi har satt oss inn i regler og retningslinjer i bruk av kilder og referanser på biblioteket sine nettsider	☒

Publiseringsavtale

Studiepoeng: 15

Veileder: Helene Hoemsnes

Fullmakt til elektronisk publisering av oppgaven

Forfatter(ne) har opphavsrett til oppgaven. Det betyr blant annet enerett til å gjøre verket tilgjengelig for allmennheten (Åndsverkloven, §2).

Alle oppgaver som fyller kriteriene vil bli registrert og publisert i Brage HiM med forfatter(ne)s godkjenning.

Oppgaver som er unntatt offentlighet eller båndlagt vil ikke bli publisert.

Jeg/vi gir herved Høgskolen i Molde en vederlagsfri rett til å gjøre oppgaven tilgjengelig for elektronisk publisering:

ja nei

Er oppgaven båndlagt (konfidensiell)?

ja nei

(Båndleggingsavtale må fylles ut)

- Hvis ja:

Kan oppgaven publiseres når båndleggingsperioden er over?

ja nei

Er oppgaven unntatt offentlighet?

ja nei

(inneholder taushetsbelagt informasjon. Jfr. Offl. §13/Fvl. §13)

Dato: 4. mai 2012

Antall ord: 11 667

Forord

Denne fordypningsoppgaven er en avsluttende oppgave ved Tverrfaglig videreutdanning i psykososialt arbeid med barn og unge ved Høgskolen i Molde. Utdanningen inngår som et tiltak i regjeringens strategiplan for barn og unges psykiske helse.

I følge studieplanen er målet for utdanningen å utvikle kunnskap og kompetanse i tråd med barn og unges behov, bedre koordinering av tjenestene, samt fokusere på mestring i og av dagliglivet. I tillegg legges det i studiet stor vekt på brukermedvirkning.

Denne oppgaven omhandler dialogkonferansen som prosjektgruppa har planlagt, gjennomført og evaluert, med SamBa som tema. SamBa er et tverrfaglig samarbeid rundt barn og unge, der målet er å fange opp barn som er i ferd med å utvikle psykososiale problemer. I SamBa legges det særlig vekt på brukermedvirkning. Ved å gjennomføre dialogkonferanse med SamBa som tema håpet vi å bidra til entusiasme, positivt engasjement og erfaringsutveksling blant de faglige aktørene som jobber med SamBa i Kristiansund kommune.

Vi ønsker å rette en stor takk til alle som har bidratt og deltatt på vår dialogkonferanse i Kristiansund kommune den 16. januar 2012. Dette var representanter fra de ulike barneskolene i Kristiansund, helsesøstertjenesten, barneverntjenesten og BUP. I den forbindelse ønsker vi å trekke fram Åse Jægtvik som gjorde det mulig for oss å gjennomføre dialogkonferansen på kommunen sin fagdag. Vi ønsker også å rette en stor takk til vår veileder Helene Hoemsnes ved Høgskolen i Molde for god og positiv veiledning og støtte gjennom hele arbeidet med dialogkonferansen.

Anne Lise, Siv Elisabeth, Geir, Elisabeth.

Sammendrag

Dialogkonferansen og rapportens mål i og etter prosjektperioden har vært å forske på hvilke suksessfaktorer som bør være tilstede når en samarbeider tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv. Vi har i den forbindelse tatt utgangspunkt i SamBa. SamBa er et tverrfaglig samarbeid som er etablert på alle barneskolene i Kristiansund kommune, og målsettingene er å fange opp barn som er i ferd med å utvikle psykososiale problemer. SamBa ønsker videre å iverksette tiltak med tverrfaglig innsats på lavest mulig nivå, tidlig innsats.

I denne oppgaven ønsket vi å se på hvordan dialogkonferanse som metode kan bidra til å sette et positivt fokus på arbeidet i SamBa, samt bidra til å skape tverrfaglige entusiasme og engasjement rundt arbeid med barn og unge. Vi har sett på teori og forskning, som har vært relevant. Videre har vi drøftet funnene, og prosessen frem til dem. Ved å styre hele prosessen selv, ser vi at valgene vi gjør har fått konsekvenser for det videre arbeidet, og til slutt resultatet. Resultatet vi endte opp med ble til tre nøkkelord for SamBa deltakerne i forhold til tverrfaglig samarbeid med barn og unge. Disse var brukermedvirkning, tidlig innsats og tverrfaglighet.

Vår erfaring med bruk av dialogkonferanse som metode har vært positiv. Vi har erfart og kjent på kroppen hvordan det er å være med i en positiv prosess der målet er tjenesteutvikling. Prosessen har vært interessant og lærerik, men også frustrerende iblant. Det å kjenne hvordan gruppeprosesser påvirker en i et så tett samarbeid har gitt oss alle gode erfaringer vi kan ta med oss videre. Det skal også nevnes at siden vi startet prosjektet for ett år siden, har vi hatt ett frafall. Noe som også har hatt påvirkning på gruppedynamikken.

Innhold

1	Innledning	1
1.1	Bakgrunn og begrunnelse for valg av tema.....	1
1.2	Hensikten med forskningsspørsmålet.....	2
2	Teori	2
2.1	Tverrfaglig samarbeid	2
2.1.1	SamBa – en tverrfaglig metode.....	3
2.1.2	Kommunikasjon	4
2.2	Positiv psykologi	Feil! Bokmerke er ikke definert.
2.2.1	Sosial konstruksjonisme.....	Feil! Bokmerke er ikke definert.
2.2.2	Appreciative Inquiry (AI)	Feil! Bokmerke er ikke definert.
3	Metodebeskrivelse	8
3.1	Planleggingen	8
3.1.1	Valg av tema - problemstilling.....	8
3.1.2	Planleggingsaktiviteter (definisjonsfasen)	9
3.2	Gjennomføringen.....	12
3.2.1	Undersøkelsesfasen	12
3.2.2	Drømmefasen	13
3.2.3	Designfasen	13
4	Resultat	13
5	Diskusjon	15
5.1	Refleksjoner rundt det vi gjorde	16
5.1.1	Planleggingen.....	16
5.1.2	Gjennomføringen	19
5.2	Refleksjoner rundt det vi fant	21
5.2.1	Brukermedvirkning	22
5.2.2	Tidlig innsats.....	24
5.2.3	Tverrfaglighet.....	Feil! Bokmerke er ikke definert.
5.2.4	SamBa	Feil! Bokmerke er ikke definert.
6	Konklusjon	28

1 Innledning

1.1 Bakgrunn og begrunnelse for valg av tema

I mål for utdanningen i studieplanen er det sagt at vi skal ha tjenesteutviklingskompetanse ved slutten. Videre ligger det klare føringer om en helsefremmende og forebyggende forankring, og det legges særlig vekt på brukermedvirkning.

Etter at SamBa har vært et godt verktøy i 10 år på skolene i gamle Frei kommune, med gode resultater, ble det i Kommunestyret vedtaksfestet at SamBa skal settes i gang på alle skoler i Kristiansund Kommune innen utgangen av 2011. Intensjonen bak SamBa er «å styrke kompetansen i og se og forstå tidlige tegn på psykososial problematikk» (SamBa-prosjektet Sammen om Barna 2009-2010). I perioden før vedtaksfestingen var det flere samtidige prosjekter, der fellesnevneren var «fra bekymring til handling», «barn og unge» og «samordning og tverretattlig samarbeid» (SamBa-prosjektet Sammen om Barna 2009-2010).

Vi er fire studenter, hvorav tre er ansatt i Kristiansund kommune. To av disse igjen har jobbet med SamBa. Vi så at det var en del sammenfallende tanker i studiet og i SamBa. Vi har til stadighet diskutert tverrfaglighet i handlings og refleksjonsgruppen, og utfordringer med dette. SamBa er en arena der representanter for hjelpeapparatet møtes på skolen for å sette inn en tidlig innsats for å hindre at eleven det gjelder ikke får en skjevutvikling som gjør at et mer omfattende tiltak ikke skal bli nødvendig. Arenaen er som sagt skolen, som er ikke en del av hjelpeapparatet, men favner alle barn og unge i Kristiansund kommune. Vårt utgangspunkt da ble at vi ønsket å gjennomføre en dialogkonferanse, rett etter oppstart på skolene for at de som jobber med SamBa skulle få komme med en erfaringsutveksling i et positivt modus, og gjennom dette skape en entusiasme rundt jobben videre med SamBa.

Vi er skolerte i en hermeneutisk tenkning og i Hans-Georg Gadammers ånd er det greit å få frem her at vi hadde en forforståelse (Thomassen 2006) som ga oss en hypotese som vi jobbet ut ifra, uten at den ble skrevet ned eller formidlet til noen av deltakerne. Vi hadde gjort oss en forforståelse om at lite operasjonaliserbare utsagn som blant annet respekt, likeverd og kommunikasjon var resultat vi kom til å sitte igjen med fra dialogkonferansen.

I tillegg til hovedmålsetningen som var: å utforske suksesskriterier for tverrfaglig samarbeid, laget vi oss fire delmålsetninger. Disse var kortfattet; å samle aktørene i SamBa, bevisstgjøring rundt helhetlig hjelpetilbud for barn og unge, samle kunnskap mot et felles mål og til slutt skape entusiasme.

1.2 Hensikten med forskningsspørsmålet

Vi ønsket å finne suksessfaktorene som bør være til stedet når en samarbeider tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv, med aktørene i SamBa som forskningsobjekter.

2 Teori

2.1 Tverrfaglig samarbeid

Tverrfaglig samarbeid er en arbeidsform, en metode. Tverrfaglig samarbeid er, som tidligere nevnt, når flere yrkesgrupper arbeider sammen på tvers av fag-grensene for å nå et felles mål (Glavin og Erdal 2000). Begrepene tverr -faglig, -etatlig og -sektorielt brukes om hverandre i oppgaven vår har vi valgt å bruke begrepet tverrfaglig samarbeid, som vil dekke alle formene for slikt samarbeid. Dette er også det begrepet de bruker i SamBa.

I Norge har vi et godt utviklet tjenestetilbud til barn/unge og deres familier, og de fleste brukerne er fornøyde med det tilbudet de får. Samtidig står vi overfor store samarbeidsutfordringer mellom ulike tjenesteyterne, noe som har sammenheng med mer fragmenterte velferdstjenester (Ødegård og Willumsen 2011). Organisering av tjenester, uklare ansvarsforhold og mangel på gode rutiner for samarbeid er utfordringer det har vært forsøkt rettet på for å bedre dette samarbeidet. Økt vekt på ressursorientering, brukermedvirkning og styrking av psykososialt forebygging er arbeidsområder som stikker seg ut (Ødegård og Willumsen 2011).

Det er lettere å få frem et helhetsbilde av barnet/ familiens utfordringer når en arbeider tverrfaglig. Når flere yrkesutøvere med forskjellig faglig kompetanse møtes gjør dette at en får frem et mer nyansert bilde. Ved at de forskjellige yrkesgruppene snakker sammen blir de klar over andres kompetanse, dette gjør at en også utvider egen kunnskap. For å kunne arbeide tverrfaglig må man ikke bare ha kunnskaper om de andre profesjonenes ansvarsområde og faglig forståelse, men først og fremst ha en egen sterk fagidentitet. En

sterk fagidentitet kan bidra til at en tør å eksponere seg, samtidig som en har god oversikt over eget kompetanseområde (Glavin og Erdal 2011).

Atle Ødegård og Elisabeth Willumsen har gjort en kvalitativ studie blant høgskolestudenter som til daglig arbeider tverrfaglig med barn/ unge og deres familier. De ville utforske og beskrive tjenesteytneres, forståelse av begrepet samarbeid, og identifisere og fremme samarbeidsprosesser. De identifiserte sammenhenger som kan gi økt forståelse av hva samarbeid handler om.

De har også utviklet en analysemodell for vurdering av ulike typer samarbeid som kan være et godt verktøy. Undersøkelsen de gjorde viser at en god samarbeidsprosess vil være preget av gjensidig respekt, likeverdighet, gode dialoger og felles innsats. En god samhandlingsprosess vil være preget av god møteledelse, å jobbe mot felles mål, dele kunnskap og å ha klare roller. Ødegård og Willumsen viser til Kelly som sier at: "våre konstruksjoner i kontinuerlig forandring og utvikling"(Ødegård og Willumsen 2011, s.196) De kom også frem til at det er to kjernedimensjoner i samarbeid som fremkom, planlegging og relasjon. Kombinasjonen av disse to kjernedimensjonene gir opphav til fire ulike typer samarbeid, stagnert, konfliktfullt, utviklings og velfungerende samarbeid. De identifiserte åtte suksessfaktorer for godt samarbeid. Dette er de relasjonelle forholdene respekt, likeverdighet, god dialog og felles innsats. Planlegging som fremmer samarbeid er god møteledelse, felles mål, dele kunnskap og klare roller.

Utvikling av samarbeidskompetanse er en like viktig del av det tverrfaglige samarbeidet som utvikling av fagkompetanse. Hver enkelt deltager av samarbeidet hjelper til slik at en bedre ser helheten i hos den enkelte bruker. "Velfungerende samarbeid er samarbeid som i all hovedsak har god kvalitet - både for tjenestemottaker og tjenesteyter. Relasjonene er gode og møtene preges av god planlegging" (Ødegård og Willumsen 2011).

2.1.1 SamBa - en tverrfaglig metode

Målet med SamBa er å fange opp barn som er i ferd med å utvikle psykososial problematikk og å søke å løse problemene tverrfaglig på lavest mulig nivå.

Tidligere Frei kommune startet med prosjektet "Sammen om Barna", SamBa, som en samarbeids modell. Modellen er nå revidert og videreført til nye Kristiansund kommune.

Troen på at tidlig intervensjon er viktig og å se risiko og beskyttelsesfaktorene i forhold til

det enkelte barn og familie har vært viktig. SamBa formaliserer samarbeidet rundt "barnetjenestene" og er et sikkerhetsnett for barn og deres familier. SamBa er en tverrfaglig møtearena på skolen og har fokus på brukermedvirkning der eleven/ foresatte er hovedpersoner. SamBa gir en bred tverrfaglig drøfting så tidlig som mulig og på lavest mulig nivå. Opplevd behov har vært en drivende kraft for utvikling av SamBa som metode. SamBa er oppdelt i småbarns og skole-SamBa og er forankret administrativt og politisk i kommunen.

I oppgaven har vi valgt å sette fokus på skole-SamBa. Skole-SamBa ble implementert i alle barneskolene i Kristiansund kommune fra 01.01.12. Skolene setter opp en fast møteplan for SamBa møtene. I skole-SamBa deltar foreldre/ foresatte, rektor, kontaktlærer, helsesøster, PPT, barnevern og eventuelt andre fra aktuelle instanser som er knyttet til barnet/ familien. Alle som arbeider med barna til daglig kan melde saker opp til SamBa, foreldrene må samtykke i at saker blir tatt opp.

SamBa er bygd opp etter Løft metoden - løsningsfokusert tilnærming. Løft metoden har sitt utspring i familierapifeltet. LØFT legger vekt på at den profesjonelle skal assistere klientene i deres endringsprosjekt (Haaland 2005). LØFT handler om hvordan den profesjonelle hjelperen kan bidra til økt kreativitet, større frihet og stimulere til å benytte ubrukte krefter for å skape forandring.

2.1.2 Kommunikasjon

Ordet kommunikasjon kommer fra det latinske ordet *communicare*, som betyr "gjøre felles". Å bruke språk er å skape mening i samhandling med andre mennesker. Vi sier gjerne at kommunikasjon er en intensjonell handling, det vil si at du må ha en hensikt/intensjon med det du sier/gjør. I tillegg må det være minst to personer involvert for at det skal skje kommunikasjon. Dersom du vil oppnå noe med ytringene dine, må du tilpasse språket ditt til den aktuelle situasjonen (Ekeland og Heggen 2007).

«Med kommunikasjon forstår vi transport eller formidling av energi og informasjon over eller gjennom ei grense mellom to eller flere system
..... Eller:

å gjere noko felles kjent» (Ekeland, Tor-Johan (2011). Mestringsfremjande kommunikasjon. Molde: Høgskolen i Molde. Powerpointpresentasjon).

I kommunikasjon er det nødvendig å se på rammen og/eller konteksten. Kontekst var et sentralt begrep i Gregory Bateson tekning. Vi oppfatter situasjonen ut i fra forståelsen om hva det dreier seg om. Rammene er helt sentrale for hvilken kommunikasjon vi går inn i. All atferd er kommunikatív og all kommunikasjon har et innhold og relasjonsnivå (Gulbrandsen 2006). Vi er stort sett alltid klar over innholdsaspektet, men vi er imidlertid ikke alltid klar over, eller oppmerksom på relasjonsaspektet (Lauvås og Lauvås 2002).

I tverrfaglig samarbeid er selvsagt kommunikasjon viktig. I følge Lauvås og Lauvås (2002) har kommunikasjonprosessen i det tverrfaglige samarbeidet to hovedfunksjoner:

1. *«Å gi relevant informasjon til de rette personene slik at faglig kunnskap kan integreres og hensiktsmessige beslutninger kan treffes. Dette er det faglige og arbeidsmessige aspektet ved kommunikasjonprosessen, redskapet som brukes for å virkeliggjøre målene.*
2. *Å medvirke til en sosial interaksjon mellom deltakerne slik at kommunikasjonen får organisasjonen til å fungere som en sosial enhet «ved at formidle tilpasning af medlemmernes holdninger, normer og adfærd» (Borum 1976, s. 32)»* (Lauvås og Lauvås 2002, s. 156)

2.2 Positiv psykologi

Kunnskapsgrunnlaget for anerkjennende dialogkonferanse er humanistisk og positiv psykologi, sosialkonstruksjonisme og anerkjennende aksjonsforskning.

Positiv psykologi har røtter helt tilbake til Aristoteles, men en kort historie. Positiv psykologi ble navngitt så sent som i 1998. I følge Hauger, Højland og Kongsbak (2008) var det Martin Seligmann som innførte begrepet, han rettet fokus mot forebyggende arbeid. Hvordan vi på en mer effektiv måte kan forebygge problemer. Tilnæringsmåter som aktiverer folks styrker har gitt de viktigste fremskrittene innen forebyggende arbeid.

Forskning innenfor positiv psykologi fokuserer særlig på positive subjektive opplevelser, individuelle styrker og positive institusjoner og organisasjoner. Hovedessensen i positiv psykologi er å bidra med kunnskap som kan hjelpe folk til å blomstre som mennesker.

Barbara Fredrickson har gjennom forskning funnet at positive følelser ikke bare utvider tanke-handlingsrepertoaret, men at de også bidrar til å bygge personlige ressurser. De positive følelsenes ressursbyggende funksjon. Hun mener at de positive følelser har vært en uutnyttet ressurs innen arbeid med helse, livsmestring og organisasjonsutvikling. Hvis vi som mennesker har regelmessige positive følelser, vokser vi i retning av optimal hos menneskelig fungering.

Interesse er en positiv følelse vi opplever ofte, denne følelsen henger sammen med trangen til og utforske. Interesse kan være med å stimulere og øke vår kreativitet tankemønstre. Positive tankemønstre vil være med på å utvide den kognitive konteksten. Forskning på organisasjoner viser at der ansatte hadde positive følelser, hadde en smitteeffekt på kollegaer. Den som gir anerkjennelse vil ofte kunne framkalle positive følelser hos den som mottar anerkjennelse, men også hos tredjepersoner som overhører eller får høre om det. Håp og optimisme er med å bidra til bedre akademiske resultat, bedre idrettsprestasjoner, bedre resultater i arbeidslivet forskningen indikerer at håpefull tenkning blant ledere og ansatt bidrar til bedre resultat i arbeidslivet (Hauger, Højland og Kongsbak 2008).

2.2.1 Sosial konstruksjonisme

Sosial konstruksjonisme er en reaksjon mot naturvitenskapen. Videreutviklet av Kenneth Gergen i 1978 – språket er en aktiv og medvirkende faktor i forståelsen av sosiale systemer. Organisasjonene kan se på seg selv, sin egen praksis og fremtidsmuligheter i et nytt lys. Dette kommer til uttrykk i historier en forteller om seg selv. AI – en endringsstrategi som virker gjennom å endre de kollektive historiene i organisasjonen (Hauger, Højland og Kongsbak 2008).

Det å arbeide med språket i endringsprosesser i seg selv er en skapende prosess, og at de spørsmålene vi stiller og det språket vi bruker både bestemmer hva slag svar vi får, men også hva slags verden vi skaper. Bak dette ligger det til grunn en logikk for slik tekning. Logikken er at hva som er «rett handling» er resultater av sosial enighet, enten det er bevisst eller ubevisst. Handlinger kan forstås på ulike måter, ingen er mer riktig enn andre. Handlinger basert på ideer, teorier eller meninger kan endres. Det kraftigste verktøyet samfunnet har for å endre sine konvensjoner er dialog, gjennom enigheten de har for normer, verdier, ideologier og prinsipper. Sosial teori kan forstås som et språklig redskap

som kan benyttes for å endre den konseptuelle forståelsen et sosialt system har av seg selv. I sosial interaksjon oppstår kunnskap, vedlikeholdes og endres (Hauger, Højland og Kongsbak 2008).

Sosialkonstruksjonistiske teoretikere ser på ideer, oppfatninger og endringer som at de vokser fram fra sosial samhandling og forhandles gjennom språket. All kunnskap utvikler seg i rommet mellom folk, i den “vanlige verden”. Bare gjennom den pågående samtalen med nære andre kan individet utvikle en følelse av identitet eller en indre stemme (Hauger, Højland og Kongsbak 2008).

2.2.2 Appreciative Inquiry (AI)

AI tar utgangspunkt i at alle system/organisasjoner har noe som fungerer bra. Målet er å se hva som bidrar til dette og legge grunnlag for nye suksesser. Evnen til å sette seg ambisiøse og inspirerende mål, og særlig evnen til å finne nye måter å tenke og løse oppgavene på som gjør at vi kan nå disse målene.

AI-Prosessen består av 5 faser der definisjonsfasen er den første fasen. Her er det viktig å finne riktig fokus. Prosessen skal være basert på medvirkning, involvering av ansatte, samarbeidsparter og brukere er viktig. Undersøkelsesfasen undersøker organisasjonens positive kjerne, og hvilke forutsetninger som var til stede da organisasjonen fungerte på sitt beste. Drømmefasen involverer gruppen/organisasjonen i å utarbeide en drøm/visjon for hvordan organisasjonen ser ut hvis suksesskriteriene er tilstede hele tiden. Designfasen involverer gruppen i å designe hvilke endringer som må gjøres for å kunne realisere drømmen. Realiseringsfasen involverer gruppen til å identifisere hvilke skritt som skal tas først for å bringe organisasjonen i ønsket retning (Hauger, Højland og Kongsbak 2008).

AI-metoden bygger på 6 prinsipper om hva som skal til for å lykkes. Sentrale prinsipper i Appreciative Inquiry er; *Det konstruksjonistiske prinsipp* som påvirker våre handlinger og hvordan vi forstår verden på. Med nye perspektiv på virkeligheten åpnes det for forandring og endring. *Det simultane prinsipp* sier at allerede når vi undersøker og begynner å stille spørsmål skaper vi endring. Spørre etter hva som fungerer i stede for hva som ikke fungerer. *Det antesipatoriske prinsipp* handler om å skape en visjon om hvordan vi ønsker at organisasjonen skal være i framtiden. Dette vil igjen påvirke våre handlinger, prioriteringer og beslutninger. *Det poetiske prinsipp* sier vi kan velge hva vi vil studere og

at gjennom fortellinger vil vi skape forskjellige virkeligheter. *Det positive prinsipp* uttrykker kjernen i AI, positive spørsmål er med på å skape positiv forandring. Med å fokusere på når organisasjonen er på sitt beste kan det åpne for ønsker og håp, som igjen kan gi næring til forandring. *Prinsippet om helhet* sier noe om viktigheten av å samle hele systemet i en felles prosess, som igjen vil være kraftfullt. Prinsippet er med på å skape en helhetlig forståelse (Hauger, Højland og Kongsbakk 2008).

«De som kjenner problemet på kroppen er også de som er nærmest til å finne de gode løsningene. De som har vært med på å lage en plan, vil heller ikke ha interesse av å motarbeide den» (Hauger, Højland og Kongsbakk 2008 s. 10).

3 Metodebeskrivelse

I dette kapittelet vil vi på en deskriptiv måte fortelle hvordan vi gikk frem fra første tanke om en dialogkonferanse til vi hadde sendt ut resultatene fra konferansen. Fra tidlig i fasen har konsekvent brukt “Organisasjoner som begeistrer” (Hauger, Højland og Kongsbak 2008) som veiledningsbok i hvordan vi skulle gå frem mot et endelig sluttprodukt.

3.1 Planleggingen

3.1.1 Valg av tema - problemstilling

Først gangen vi møttes for å diskutere dialogkonferansen var 10. februar 2011. På det møtet var vi klar over at vi skulle gjennomføre en konferanse innen ett år, og vi la frem for hverandre hvilke tanker vi hadde om dette. Begreper som samarbeid og forbygging var gjennomgående for alle, så vi tok utgangspunkt i dette, og satte opp de tre forslagene som var klare i gruppa. Disse var:

1. Kursing for blivende foreldre
2. Organisering i barnevernet, med samarbeidsparter
3. SamBa- gode erfaringer- med tanke på videreutvikling

Vi ble videre enige om at alle i gruppa skulle tenke på hva vi ønsket å gå nærmere inn på, og ta en beslutning på neste møte.

I det andre møtet ble vi etter en liten diskusjon enige om å bruke SamBa til å finne ut hvordan de aktuelle faggruppene i Kristiansund kommune samhandlet best i et tverrfaglig perspektiv. Innad i gruppen hadde vi gruppelemmer som kjente SamBa godt, både gjennom å være i en eller flere SamBa-grupper som hjelper, eller som forelder. Vi

diskuterte enkelte hindre som kunne oppstå, med tanke på taushetsplikt og involvering av brukerstemmen når alderen er lav. Vi brukte også en del tid på forforståelsen vi hadde gjennom å kjenne SamBa så godt som enkelte av oss gjorde. Fokuset på slutten av møtet var at alt lå til rette for at dette ville bli en god dialogkonferanse, og at det var opp til oss å innfri. Vi hadde muligheten til å sette fokus på suksessfaktorer for tverrfaglig samarbeid, og på den måten være bidragsyttere til at SamBa videreutvikles til å bli en enda bedre metode. For å avgrense valgte vi å konsentrere oss om skole- SamBa, da det er vedtaksfestet i kommunestyret, mens barne-SamBa (for barnehager) ikke er det.

3.1.2 Planleggingsaktiviteter (definisjonsfasen)

I forhold til å få til en god forberedelse av konferansen hentet vi planleggingsaktiviteter fra boka «Organisasjoner som begeistrer» (Hauger, Højland og Kongsbakk 2008, s165), for at vi skulle være strukturert, samt ikke glemme viktige elementer.

3.1.2.1 Etablering av en planleggingsgruppe

Vi ville ha resurspersoner inn i planleggingsgruppen. I tillegg til Elisabeth og Anne Lise som ble valg til våre representanter, spurte vi følgende personer: Else Live Stokstad (helsesøster), Johny Helseth (Basisteamet), Tormod Sandvik (PPT) og Trude Jonassen (barnevernstjenesten). Med unntak av Tormod Sandvik som ikke responderte på forespørselen, takket alle de andre ja.

Godt ute i planleggingsfasen ble vi oppmerksom på at Åse Jægtvik (tjenesteleder for helsestasjon og skolehelsetjeneste) hadde ansvar for at skolene i Kristiansund kommune skulle effektivere vedtaket gjort i kommunestyre. Dette ble en viktig person i fortsettelsen, og Åse ble derfor spurt om å bidra inn mot ressursgruppen. Dette var med på å løse en diskusjon vi hadde hatt tidligere på året også; Forankringen.

Våren 2011 ble temaet forankring diskutert i studentgruppen. Uenigheten lå på hvem vi arrangerte dialogkonferansen for. Noen mente at vi burde ha kontakt med kommuneledelsen for å kjøre gjennom et så stort prosjekt i kommunen, mens andre mente at SamBa var skolene og de andre representantenes prosjekt, og så ledes ikke trengte noe annet en et ja fra leder i barn-, familie- og helse, Åse Bjerkestrand.

3.1.2.2 Definere konferansens oppgave

Vi hadde i studentgruppen bestemt at vi ønsket å gjennomføre en dialogkonferanse med SamBa-representantene. Målet vårt var å finne suksesskriterier for arbeid med barn og unge. Dette fikk vi støtte for i planleggingsgruppen.

På slutten av planleggingsfasen, fikk vi innspill på at selv om dette var hovedmålsettingen, så kunne de være interessant å se på om vi kunne finne flere små målsettinger for dagen.

Vi diskuterte en del oss imellom og koblet på teorien for dialogkonferansen. Ut ifra disse diskusjonene kom vi frem til fire målsettinger som vi la inn i arbeidsboken for konferansen (Vedlegg 2, side 3). Disse målsettingene var:

1. Samle de ulike aktørene i SamBa for å sette fokus på tverrfaglig dialog rundt forebyggende arbeid.
2. Bli bevisste på hvordan vi kan bidra til å gi et mer helhetlig hjelpetilbud for barn og familier i SamBa.
3. Samle kunnskap, og bidra til at de ulike aktørene skal jobbe for et felles mål for barn og unge.
4. Skape entusiasme for videre arbeid med SamBa i skolen i Kristiansund.

3.1.2.3 Identifisere målgruppe og konferansedeltagere

Vi diskuterte over lengre tid hvem som skulle inviteres til konferansen. Dilemmaet var også av en etisk art. Dersom vi skulle invitere foreldre var det viktig at dette var brukere som hadde positiv erfaring med SamBa. Og hvordan skulle vi komme i kontakt med dem? Etter å ha diskutert dette i plangruppen, ble vi enige om å definere fagpersonene som brukere av metoden SamBa. Dette ble gjort med bakgrunn i at vi mente det ville bli utfordrende å få tak i foreldre til å stille. Således kunne vi invitere disse med fokus på positive erfaringer de har gjort seg. Fagpersonene det gjald var de samme som skulle inviteres tidligere på dagen til fagdag, med gjennomgang av SamBa som metode.

3.1.2.4 Bestemme formatet på konferansen, tidsbruk, antall deltagere osv.

Etter at vi hadde identifisert målgruppen og konferansedeltagerne, la det meste seg selv. Tidligere i fasen hadde vi studenter slått fra oss tanken om å bruke kommunestyresalen som lokale. Dette fordi vi mente at det ikke var egnet i forhold til størrelse, utforming og atmosfære. Allikevel innså vi at dersom vi skulle få gjennomføre konferansen med de personene vi ønsket skulle komme, måtte vi gå på kompromiss med våre egne ideer.

Valget stod, slik vi så det, mellom å ha det lokalet vi anså som best egnet med få personer, og at de personene vi ønsket skulle komme, kom. Siden AI tar utgangspunkt i et systemperspektiv (Hauger, Høyland og Kongsbakk 2008), var det viktig for oss at alle systemene (instansene; skole og hjelpeapparatet) var representert, jfr prinsippet om helhet. Med tanke på den målgruppen vi hadde gått for gjeld dette alle skolene i Kristiansund, helsesøstre, PPT, BUP og barnevernstjeneste.

Videre hadde vi nå en utfordring med at vi ble innlemmet i en større dag med SamBa som tema. Der måtte vi avvike fra vår opprinnelige tanke, og være en happening på slutten av en dag i stedet for at vi skulle få full fokus på dialogkonferansen en dag kun viet til denne. Vi hadde også i utgangspunktet sett for oss å bruke tilnærmet en dag, med god tid til pauser og kontaktknytting. Dette ble nå begrenset til å være bli 2,5 til 3 timer. Noe som igjen førte til konsekvenser for designet av konferansen.

3.1.2.5 Lage design for konferansen

Vi diskuterte flere alternativer for hvilken design og metode vi skulle velge. Etter som dagen nærmet seg, ble klart for oss at vi med 2,5 til 3 timer til rådighet, måtte velge et design som var tidsbesparende. Siden det viktige er å få frem deltagerens stemmer, og ikke bruke tiden på lange nitidige forklaringer, gikk vi for *nominell prosess*. Vi mente dette ville føre til at deltagerne fikk god tid til å snakke sammen to og to, og til å dele sine erfaringer i gruppen. Gjennom å ha prøvd forskjellige alternativer i praksis på forelesninger, hadde vi gjort oss erfaringer som tilsa at det ville være mer tidsbesparende å sette opp setninger, og vektlegge dem ved å sette stjerner.

3.1.2.6 Lage en informasjonsplan i forbindelse med konferansen

Sammen med informasjon vedrørende fagdagen ble det sendt ut informasjon om konferansen. I og med at Åse Jægtvik sendte ut til samtlige, trengte vi bare å sende henne informasjonen vi ønsket å overbringe til de inviterte.

Fra Åse fikk vi også en oversikt over de påmeldte før selve dagen. Dette for at vi skulle kunne sette sammen de optimale gruppene. Totalt var det 48 påmeldte deltakere. I god tid før konferansen startet, utarbeidet vi et arbeidshefte til bruk for deltakerne.

3.2 Gjennomføringen

Den 16. januar 2012 var deltakere fra barneverntjenesten, representanter fra de ulike barneskolene, helsesøstre, BUP og kommunepsykolog samlet til dialogkonferanse i bystyresalen ved Kristiansund rådhus. Til sammen var det 42 deltakere, og representanter fra alle de ulike tjenestene som var inviterte, sett bort i fra PPT stilte på dialogkonferansen. På grunn av at vi hadde valgt å gjennomføre dialogkonferansen i samarbeid med kommunens ansvarlige for SamBa, Åse Jæktvik, var denne dagen delt inn i to deler. Første del av dagen var en innføring/opplæring i SamBa-metoden som Åse Jægtvik stod ansvarlig for, og andre del av dagen bestod av vår dialogkonferanse.

Deltakerne ble før konferansen delt inn i fem grupper, fire grupper med 8 deltakere og en gruppe med 10 deltakere. Gruppene var fordelt slik at alle de ulike tjenestene var representert på hver gruppe. Deltakerne ble tatt imot i døren, og henvist til gruppeinndelingen som var hengt opp på veggen. Bordene var i forkant nummererte, slik at det skulle være greit for den enkelte å finne sitt bord og sin gruppe. Alle deltakerne fikk utdelt et arbeidshefte hver hvor oppgavene stod beskrevet. Gjennomføringen av dialogkonferansen bestod av plenumsinstruksjon før den enkelte oppgave, gruppearbeid og oppsummering i plenum. På hver gruppe ble det pekt ut en ordstyrer, en sekretær og en motivator for dagen.

3.2.1 Undersøkelsesfasen

Vi startet første oppgave ved at deltakerne skulle gjennomføre et anerkjennende intervju av hverandre. Deltakerne gikk sammen to og to, og ble oppfordret til å intervjuer en på gruppa som de ikke kjente så godt fra før. Hensikten med intervjuet var å skape et positivt fokus, med å få intervjupartneren til å fortelle sine beste erfaringer og historier fra arbeid med SamBa, og eller tverrfaglig samarbeid. Alle hadde fått utdelt en intervjuguide i arbeidsheftet som de kunne benytte seg av i intervjuet. Deltakerne intervjuet hverandre i 10 minutter hver, og skulle deretter foreta en metarefleksjon i gruppen. Dette ved å gjenfortelle kort essensen i det han/hun hadde lært fra intervjuet av sin partner. Gruppeleder hadde et ansvar for at alle skulle få presentert sine erfaringer og bli lyttet til innenfor tidsrammen som var satt.

3.2.2 Drømmefasen

Hver enkelt i gruppene fikk i oppgave å bruke 5 minutter til individuell refleksjon over det som hadde blitt presentert i gruppene etter intervjurunden. Alle deltakerne skulle i hele setninger skrive ned faktorer som var viktige, ut i fra det som var framkommet i gruppene. Etter at alle hadde laget sine setninger, skulle hver enkelt legge fram sine viktigste setninger som ble nedskrevet på et flippover ark. De som hørte på kunne stille oppklarende spørsmål, men det var ikke lov for de andre deltakerne å komme med innvendinger eller korrigere den som hadde innlegg.

3.2.3 Designfasen

Gruppene ble videre bedt om å lage en analyse. Gruppene skulle prioritere tre setninger som de mente var viktig å ha med videre. Dette ble gjort ved at hver deltaker fikk utdelt 7 klistermerker hver, som de fritt kunne fordele på de enkelte setningene. Setningene med flest klistermerker var de tre viktigste setningene for gruppene. Gruppene presenterte sitt arbeid for de andre gruppene i plenum tilslutt. Prosjektgruppa laget i etterkant av dialogkonferansen en oppsummering og en analyse av svarene fra gruppene. Resultatet ble sendt ut på mail til alle deltakerne.

4 Resultat

Dialogkonferansen er en metode innen aksjonsforskning. Det som skiller aksjonsforskning fra andre former kvalitativ forskning er at en kombinerer forskningen med det å gjøre noe for de involverte, deltakerne er forskerne (Holme og Solvang 1986).

Resultatet fra dialogkonferansen var i utgangspunktet klart ved avslutningen. Da hadde alle fem grupper presentert for de andre hvilke punkter de mente var de viktigste med tanke på tverrfaglig samarbeid med barn og unge i SamBa. Allikevel ville vi jobbe videre med utsagnene, og sende ut et skriv til alle deltakerne i etterkant. Det ville videreføre prosessen som nå var satt i gang, og på den måten styrke jobben som ble gjort på konferansen. Hauger, Højland og Kongsbak skriver i sin bok om grunnkomp, med dette mener de at grunnkompet er den grunnforståelsen som ligger til grunn for det videre utviklingsarbeidet. I forhold til sosialkonstruksjonismen skal vi nå ha fått en ny sannhet for hvordan vi gjør hverandre gode, og et nytt ståsted for fremdrift i utviklingen (Hauger, Højland og Kongsbak 2008).

Gruppene kom med 9 til 17 utsagn hver, som de igjen vektla med klistrehjerter. Vi hadde med oss 66 utsagn med vektlegging fra 0 til 16 hjerter. Ut fra dette ville vi prøve å lage et lettfattat og oversiktlig resultat til deltakerne. Etter å ha laget en oversikt over setningene, satte vi sammen de som var sammenfallende, handlet om samme tema, eller på annen måte uttrykte omtrent det samme. Vi passet på at vi ikke skulle tolke innholdet i setningene, i og med at vi tidlig, og som tidligere nevnt, hadde laget oss en hypotese på hva vi kom til å få ut av konferansen. Ut fra kategoriseringen så vi at det utkrystalliserte seg tre emner; tverrfaglighet, tidlig innsats og brukermedvirkning. I tillegg var det en del setninger som beskrev det positive med SamBa, som ble viktige å ta med i oppsummeringen.

Oppsummeringen vi sendte ut ble lydende slik:

«Det er tydelig at dere ser på SamBa som en viktig brikke i det daglige arbeidet. Vi har prøvd å finne noen felles nevner ut ifra gruppearbeidene, som vi med dette vil gi dere tilbakemeldinger på.

Gruppene hadde en del ulike utgangspunkt for besvarelsene, men vi ser at følgende faktorer er viktige for at dere samarbeider optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i arbeidet med SamBa:

Tverrfaglig

Fordelen med et tverrfaglig arbeid med foresatte som likeverdige aktører er noe som blir nevnt. Videre er det påpekt at alle deltagerne må ha tillit til hverandre, en respekt for hverandre og den forskjellige kunnskapen hver enkelt innehar. Utsagn fra gruppene viser at det er en forståelse for at dette fører til en helhetlig tilnærming i tverrfaglig arbeid.

Tidlig innsats

Tidlig innsats blir sett på som viktig, samt at enkle tiltak ofte kan gi store endringer når de samkjøres. Fordelen med SamBa er at problemet ikke trenger å bli for stort før det blir tatt opp i et SamBa-møte. En tidlig samordnet innsats kan gjøre en forskjell.

Brukermedvirkning

Fokus på barnestemmen og barnets beste er med på å sikre brukermedvirkning sammen med deltakelse av foreldre som likeverdige parter. Videre blir det satt fokus på at det i forkant av møtene blir gitt god informasjon til alle berørte parter. Således menes det at barnets perspektiv og opplevelse av situasjonen blir ivaretatt.

I tillegg kom det frem innspill på at SamBa:

- Er enkle grep gir positive resultater

- Er et viktig lavterskeltilbud
- Har enkle konkrete mål som det er mulig å nå
- Har et positivt syn på barn og hjem, ressurser og mestringsstrategier»

5 Diskusjon

Det kan diskuteres om Appreciative Inquiry (AI) er rett metode for å styrke tverrfaglig samarbeid i SamBa. AI skaper møte mellom deltakere, som igjen skaper relasjoner. Relasjon er en av de viktigste faktorer for godt tverrfaglig samarbeid. Metoden legger også opp til at kommunikasjonen mellom deltakerne er tilstede under hele konferansen. Rammene er sentrale for hvilken kommunikasjon vi går inn i. AI har rammer og konteksten som legger til rette for at alle skal med, og alle skal bli hørt.

AI er en aksjonsforskning som primært har blitt brukt i arbeid med organisasjonsutvikling. Undersøke og identifisere styrker i organisasjonen skaper positive endringer. Når vi velger å bruke AI som metode for å styrke SamBa, tenker vi at dette i utgangspunktet er en «organisasjon» som har mange gode ressurser og ved å undersøke og identifisere disse vil det kunne skape mer bevisstgjøring og engasjement hos de som jobber med SamBa. AI setter fokus på kommunikasjon mellom deltakere, og at alle skal bli møtt med anerkjennende dialog. Metoden gjør dette mulig da det settes av god tid til hver enkelt deltaker. AI har sine røtter i positiv psykologi, Martin Seligmann ønsket å rette fokuset mot forebyggende arbeid og tilnæringsmåter som aktiverer styrker hos personer har gitt viktige framskritt innen forebyggende arbeid. En av SamBa sine målsettinger er at familier skal få tidligst mulig hjelp. SamBa har et forebyggende perspektiv.

Noen kan nok synes AI blir for positivt, og at bare vi ser på det som fungerer så forsvinner problemene. Hvis en organisasjon har mange problemer, kan kanskje en anerkjennende dialogkonferanse virke provoserende. Det og ikke få utløp for sin frustrasjon i møte med andre. Det kan også være vanskelig for personer å bidra med det som fungerer hvis man ikke også får sagt noe om det som ikke fungerer. Man kan «melde» seg ut av prosessen. Man blir tvunget inn i grupper og relasjoner med andre mennesker som man kanskje ikke ønsker å samarbeide med, og man kan føle seg presset til å bidra. Når dette er sagt, opplevde vi på dialogkonferansen, på tross av at noen til tider var problemfokuserende, at deltakerne hentet seg inn ved bemerkninger om hvor fokuset skulle ligge. Dette ble enten

gjort av oss som gjennomførte dialogkonferansen eller av andre i gruppen. Når vi ser på helhet av gjennomføringen opplevde vi en positiv og anerkjennende dialogkonferanse.

5.1 Refleksjoner rundt det vi gjorde

I planleggingen av dialogkonferansen kom vi til en del veivalg. Vi ser at de valgene vi gjorde har fått betydning i større eller mindre grad på gjennomføringen og eller for resultatet. Her vil vi komme med refleksjoner vi har gjort på bakgrunn av dette. Vi vil her bruke samme overskrifter som i metodedelen og trekke inn den teorien vi har beskrevet for å belyse de forskjellige temaene. Enkelte tema fra metodedelen vil ikke bli reflektert rundt.

5.1.1 Planleggingen

5.1.1.1 Valg av tema – problemstilling

Vi føler at vi gjennomdiskuterte tema og problemstillingen, både i studentgruppa og plangruppa. Den ble spisset gjennom å definere fagpersoner som brukere av systemet SamBa, og gjennom å utelate småbarns-SamBa. Det vi erfarte underveis var imidlertid at vi kunne ha diskutert og undersøkt nærmere om dette var et tema kommunen var interessert i. Det viste seg i ettertid at det var stor interesse, men at vi fikk en del spørsmål om hva vi drev på med. Gjennom en tydeligere forankring hos de rette personene innad i kommunen kunne vi, langt tidligere i prosessen, ha dratt med oss den kunnskapen og ikke minst den beslutningsmyndighet disse personene hadde. På den måten ville vi ha fått en langt enklere vei å gå for oss selv. I stedet måtte vi nå legge oss flate for kritikken, og gå inn på kompromisser for å få gjennomføre det vi hadde planlagt. Vi tror således at det ikke har påvirket resultat, men at det i større grad har påvirket prosessen frem mot konferansen.

5.1.1.2 Etablering av en planleggingsgruppe

I følge teorien skal det i en plangruppe være representanter for alle aktørene i systemet. Vi valgte å ikke forholde oss til dette, men heller knytte til oss mennesker vi viste var resurser inn mot temaet og konferansen. Det var et bevist valg vi tok med bakgrunn i at det var mange aktørgrupper, og vi var usikre på hvem som skulle defineres som aktører.

Det at ikke alle var representert kan ha styrt de valgene som ble tatt i plangruppen (spissing av problemstilling, omfang av konferansen m.m.) i en retning. Vi ser i ettertid at dette kan være en svakhet inn mot resultatet fra konferansen.

I plangruppen ble det etter hvert enighet om at vi skulle definere fagpersonene som brukere av SamBa. Dette ville løse utfordringene i forhold til det å få tak i foreldre som hadde erfaring med SamBa. Gjennom å gjøre dette, mistet vi foreldrestemmen. Det var også i plangruppen mange sterke stemmer for at foreldrestemmen burde være representert. I siste del av fagdagen, rett før dialogkonferansen presenterte en forelder sin erfaring med SamBa, og hvilke resultater det hadde gitt hennes barn. Slik sett møtte fagpersonene til dialogkonferansen med brukerstemmen friskt i minne.

5.1.1.3 Definere konferansens oppgave

Konferansens oppgave var å identifisere suksesskriterier for tverrfagligsamarbeid. Dette ble gjennomdiskutert og fikk enighet i plangruppen. I tillegg hadde vi en del målsettinger for dagen. Disse ble satt inn i arbeidsboken, og ble ikke diskutert i plangruppen. Vi føler allikevel at vi ikke bommet så mye med å skrive de. Planen til prosessen hadde endret seg underveis, og vi fikk dårligere tid enn planlagt mot slutten. I tillegg fikk vi mindre tid til rådighet enn først planlagt. Vi mente frem mot konferansen at disse målsettingene for dagen, og det at vi opplyste om den i arbeidsheftet var med på å skape den positive driven vi trengte for å få ut det vi ønsket for dagen.

5.1.1.4 Identifisere målgruppe og konferansedeltagere

Som nevnt over hadde vi diskusjoner for og imot å dra med foreldrestemmen i konferansen. Vi valgte derfor å definere fagpersonene som brukere av SamBa. Mye av drøftingene vi gjorde på dette punktet, blir lik det vi har skrevet om i plangruppen. Det ble et etisk dilemma å innlemme foreldre inn i konferansen.

Det skal også nevnes at vi i forkant av at Åse Jægtvik kom på banen, hadde en ringerunde til ledere for de forskjellige instansene vi ønsket skulle komme. Vi snakket med rektorer på alle skolene, leder for helsesøstre, leder for PPT, osv. Vi fikk blandede tilbakemeldinger. Noen ville klart prioritere dette, mens andre var med tilbakeholden med tanke på økonomi, personell tilgjengelig osv. Dette løste seg ved at vi hengte oss på en fagdag for SamBa. Gjennom dette fikk vi invitert de vi ønsket skulle komme, og det ble en del av en obligatorisk dag. Dette igjen kan drøftes. Vi ønsket i utgangspunktet en konferanse bygget rundt fagpersoner som var der frivillig, og som møtte med engasjement og optimisme. Utfordringen med å være en happening på slutten av en fagdag, gikk på å prøve å skape

dette. Vi mente vi kunne greie det med å ha et klart og tydelig positivt budskap i innledningen av konferansen.

5.1.1.5 Bestemme formatet på konferansen, tidsbruk, antall deltagere osv.

Som et resultat av valget om å være på slutten av fagdagen for skole-SamBa, måtte vi se med nye øyne på formatet. Dette førte til en del diskusjoner i studentgruppen.

Lokalet: Etter tidligere ha forkastet kommunestyresalen som lokalet, var det dette vi endte opp med. Vi mente i utgangspunktet at det ikke var et optimalt lokale, og at vi ville greie å finne et som var bedre egnet. Dette måtte vi slå fra oss.

Antall deltakere: Vi hadde som utgangspunkt ønsket oss alle som jobbet med SamBa til daglig. Som en del av fagdagen møtte 42 dedikerte og interesserte fagpersoner.

Tidsbruk: Vi ønsket oss en tilnærmet hel dag til konferansen. Gjennom å bli en del av en fagdag, måtte vi forkaste den ideen, noe som igjen ga følger for designet for konferansen. Valget slik vi så det sto mellom å få kortere tid med flere fagpersoner, eller lengre tid, med færre deltakere. I forhold til prinsippet om hele systemet i rommet, valgte vi å korte ned på tiden.

5.1.1.6 Lage design for konferansen

Tiden ble et sentralt punkt. Vi hadde 2,5 til 3 timer til rådighet. Ut ifra tidsklemmen valgte vi en nominell prosess. Tanken var at gjennom å skrive setninger og vektlegge disse, ville vi spare tid. Vi så for oss at ved å velge treet, eller kollage ville vi bruke mer tid til forklaringer, med andre ord mindre tid til at deltakerne selv skulle snakke positivt om temaet. Her drøftet vi også om ikke en nominell gruppeprosess tok bort litt av det kreative elementet.

Med tanke på gruppenes størrelse, hadde vi kun en liten diskusjon på dette grunnet tidspress. Vi fikk deltakerlisten rett før konferansen. Vi diskuterte oss heller ikke gjennom dette godt nok før vi fikk listen. Sett i ettertid kan vi drøfte om vi gjorde riktig eller ikke. Vi valgte å gå for grupper med 8 personer, og en gruppe med 10. Med 42 deltakere ble det 5 grupper. Gjennom å ta det valget ser at vi har begrenset den enkeltes taletid. Hadde vi valgt grupper på 4-5, ville hver enkelt fått dobbel så lang tid til å snakke selv, i tillegg ville

en mindre gruppe gjort deltakerne tryggere i gruppen. På den andre side ville vi brukt lengre tid på oppsummeringen på slutten, da vi ville ha hatt 10 grupper i stedet for 5. Vi ville også fått større utfordring med å observere gruppene.

5.1.2 Gjennomføringen

Dialogkonferansen ble som nevnt tidligere avholdt som siste del av en opplæringsdag i metoden SamBa, som var i regi av kommunen ved Åse Jægtvik. Det var derfor nødvendig å benytte pausen før oppstart av dialogkonferansen, til å omorganisere rommet og gjøre de nødvendige forberedelsene til dialogkonferansen. Deltagerne ble møtt velkommen i døren og henvist til gruppeinndelingen som var hengt opp på veggen. Gruppeinndelingen virket til å være oversiktlig for deltakerne, da det ikke var noen problemer for den enkelte å finne sin gruppe. Vi observerte at alle deltakerne møtte hverandre høflig, ved å håndhilste på hverandre rundt bordet før de satte seg ned. På bordene hadde deltakerne fått utdelt hvert sitt arbeidshefte, og nødvendig utstyr for dagen.

Åse Jægtvik var ansvarlig for matserveringen denne dagen. Kaffe, vann, kaker og frukt var tilgjengelig for deltakerne under hele dagen. Dette fungerte godt, selv om vi ikke hadde noen påvirkning på matserveringen.

Vi valgte å holde en kort innledning med informasjon om målsettingen og rammene for dagen. Dette var et bevisst valg fra vår side pga. at vi var redd at for mye informasjon om teori, skulle miste fokuset og engasjement rundt dagen. Vi ser i ettertid at vi med stor fordel kunne valgt å bruke mer tid på informasjon om teori/metode og tankegangen bak dialogkonferansen. Deltakerne hadde deltatt på opplæring og diskusjoner i metoden SamBa tidligere på dagen, og vi kunne se at dette preget enkelte av deltakernes tankegang også utover dialogkonferansen. For eksempel var det tidligere problematisert at SamBa-metoden ikke var et godt nok egent tilbud for innvandrerfamilier i skolen. Det ble derfor diskutert hvordan en kunne sikre et godt nok tilbud for denne gruppen. En annen diskusjon som opptok flere av deltakerne var om hvordan journaler fra SamBamøtene skulle oppbevares. Dette var diskusjoner som hos enkelte fortsatte under dialogkonferansen, og som vi måtte avbryte.

Gruppene fikk oppnevnt en ordstyrer, en sekretær og en motivator ved å plukke ut den som dagen før la seg senest på gruppen, den som la seg tidligst, og den yngste på gruppen. Deltakerne lo og smilte av dette, og det ble en lett stemning rundt bordene.

5.1.2.1 Undersøkelsesfasen/Anerkjennende intervju

Som nevnt tidligere i oppgaven var hensikten med å starte dialogkonferansens første oppgave med et anerkjennende intervju å skape et positivt fokus for dagen. Vi ønsket også å få fram deltakernes gode erfaringer rundt arbeid med SamBa og tverrfaglig samarbeid. Vi observerte at deltakerne snart fant en intervjupartner på gruppen, og at praten gikk livlig rundt bordene. Med å gi deltakerne en tidsramme sikret vi at deltakerne fikk lik taletid. Deltakerne ble oppfordret til å benytte seg av intervjuguiden, noe som vi tror bidro til å holde på et positivt fokus under intervjurunden.

Under metarefleksjonen i gruppen observerte vi at deltakerne virket lyttende og interesserte i hverandre sine historier. Gruppelederne/ordstyrer sørget for at alle på gruppene ble hørt. Noen få personer ønsket å tilføye elementer i historiene om seg selv, og kom med innspill. Noen av deltakerne var fortsatt noe problemorienterte og ønsket å fortsette diskusjoner som hadde pågått tidligere på dagen. Deltakerne virket engasjerte, og mange ble sittende i gruppene også i pausen for å fortsette pågående diskusjoner.

5.1.2.2 Drømmefasen/Nominal gruppeprosess

I oppgavene med individuell refleksjon og arbeid med å skrive ned viktige faktorer i setninger. Ønsket vi at deltakerne skulle prøve å se for seg hvilke forhold som er tilstede når SamBa fungerer på sitt beste. Hva var viktig for den enkelte deltaker.

Noen av deltakerne var i starten litt forvirret i forhold til å forstå oppgaven og stilte oppklarende spørsmål, mens andre kom kjapt i gang. Vi ser også her at vi med fordel kunne ha vært tydeligere i formidlingen av metoden før oppgaven.

5.1.2.3 Designfasen/Analyse i gruppene

Ved å foreta en analyse i gruppene, ønsket vi å videreføre arbeidet i drømmefasen. Hvordan fungerte SamBa optimalt når alle viktige og avgjørende faktorer var tilstede. Gruppene kom også raskt i gang med denne oppgaven, og alle var ferdige med sine analyser innenfor tidsrammen. Gruppene presenterte sitt arbeid i plenum. For å kunne bearbeide resultatene fra gruppearbeidene hadde vi behov for mer tid enn hva som var

avsatt. Vi mener derfor at det var fornuftig å samle inn resultatene fra gruppearbeidene og gjøre en oppsummering av dette. Deltakerne gav uttrykk for at det var helt greit at de senere fikk oppsummeringen av resultatene tilsendt på mail.

Noen gav tilbakemelding om at de fikk litt for liten tid til gruppeoppgavene, men alle hadde allikevel fått gjennomført oppgavene de hadde fått tildelt og alle hadde fått taletid på gruppen. Vi reflekterte i ettertid over om gruppene ble for store. Kanskje hadde det vært enklere for den enkelte å få formidlet det en ønsket i mindre grupper, samt at dette ville ført til lengre taletid for den enkelte. Ulempen med mindre grupper kunne vært at færre personer hadde fått mulighet til å høre dine historier og meninger. På bakgrunn av at denne dagen var delvis planlagt før det ble bestemt at vi skulle gjennomføre dialogkonferansen på samme dag, hadde prosjektgruppa ingen påvirkning i forhold til valg av lokalet. Vi måtte også planlegge dagen ut i fra at vi hadde fått tildelt begrenset tid, ca. 3 timer inkludert pauser. Vi tenkte i utgangspunktet at lokalet ikke var spesielt godt egnet til gjennomføringen av dialogkonferansen. Dette på bakgrunn av at bystyresalen er et forholdsvis stort lokale, og hvor det er høyt under taket. Vi mente derfor at det kunne bli noe vanskelig å skape den atmosfæren som vi ønsket for dagen. Vi ser i etterkant at møtelokalet egnet seg greit til gruppearbeid, og at det var en fordel at det var et nøytralt lokale for deltakerne. Ulempen med lokalet var at det kunne være noe problematisk å gå rundt å høre hva deltakerne snakket om. Dette var uheldig for vår refleksjon, men virket ikke til å påvirke deltakerne eller gruppene.

Vår konklusjon for dagen var at deltakerne var engasjerte i temaet og at de var aktivt deltakende i arbeidsoppgavene. Deltakerne gav også uttrykk for at dette hadde vært en positiv dag for dem.

5.2 Refleksjoner rundt det vi fant

I første omgang oppfatter vi setningene som omhandler SamBa som en rekke faktaopplysninger om hva deltagerne mener Samba er. Det kan drøftes om første del av fagdagen hadde påvirket og ble med deltagerne over i dialogkonferansen. Årsakene til dette kan være at deltagerne ikke hadde oppfattet forskningsspørsmålet vårt eller det vi hadde formidlet om positiv psykologi, AI og målsettingen med dialogkonferansen, det å skape entusiasme og oppadgående spiraler. Eller at vi ikke var tydelige nok i innledningen vår.

Tar vi tak i noen av uttalelsene som for eksempel: «SamBa er et viktig lavterskeltilbud» og «SamBa kan gjennom enkle grep gi positive resultater», så skåret denne setningen høyt. Her ser vi at setningene har et positivt innhold i form av at de forteller om lavterskel tilbud og tidlig hjelp til barn, dette er positive utsagn som gir ringvirkninger og oppadgående spiraler når vi bringer dem videre.

SamBa er løsningsfokusert, gjennom et tverrfaglig fokus får alle bringe inn sine tanker inn i gruppen. Et eksempel fra SamBa-gruppe: en underyter på skolen, hadde lavt selvbilde og dårlig trivsel både hjemme og på skolen, fikk hjelp til å tenke høyt rundt sin situasjon. SamBa-gruppen ble enige om at helsesøster skulle ha samtaler med jenta og at hun kunne være jentas stemme i SamBa gruppen. Ut fra jentas ønske fikk en satt i gang en prosess der jenta fikk flytte sammen med mor, innvilget støttekontakt for å styrke hennes sosiale kompetanse, hun fikk "Trivselskortet" som gav muligheten til å delta i aktiviteter familien ikke hadde hatt råd til tidligere. SamBa gruppen kunne dra i flere tråder og gjennom dette gi jenta en bedre hverdag. Tanken med SamBa er å drøfte et barns eller en families utfordringer. Ved å skape en arena for refleksjon gis de som arbeider rundt barnet og familien mulighet til å handle nytt og annerledes.

5.2.1 Brukermedvirkning

En av deltagerne skrev: "Fagpersoner har kompetanse om barn, foreldre har ekspertkompetanse om sitt barn".

Brukermedvirkning er et sentralt perspektiv i SamBa, og det framkommer også fra resultatene fra dialogkonferansen at deltakerne var opptatt av nettopp brukermedvirkningen i SamBa. Brukermedvirkning handler om at hjelperen benytter brukerens erfaringskunnskap for å kunne yte best mulig hjelp. Målet med brukermedvirkningen er at den skal bidra til økt kvalitet på tjenestene (Røkenes og Hanssen 2006). I resultatbearbeidelsen valgte vi å kalle en av kategoriene for Brukermedvirkning. Her var det i alt 7 utsagn som passet inn i denne gruppen. Utsagn som: "Gjennom Samba har vi et positivt syn på barn og hjem, deres ressurser og mestringsstrategier". Denne setningen ble høyt prioritert av gruppen. Det samme var setningen, "viktig med info til alle berørte parter". Det viser oss også at det var stor enighet om viktigheten ved at foreldrene deltar som likeverdige deltakere i SamBa-gruppen.

Det foreligger alltid et samtykke fra foreldrene før oppstart av SamBa-møter, samt at foreldrene alltid er deltakende og innehar en sentral rolle på SamBa-møtene. Det ble derfor tidlig i planleggingsprosessen av dialogkonferansen diskutert hvilke aktører som skulle bli invitert med på dialogkonferansen. Dette ble også tatt opp til diskusjon i styringsgruppen. Det ble enighet om, og konkludert med at det var de faglige aktørene i SamBa som skulle inviteres med til dialogkonferansen. Begrunnelsen for dette var blant annet at det var flere av skolene som enda ikke hadde startet opp med SamBa, samt at flere av skolene var i oppstartsfasen. Med tanke på at det denne dagen kunne være et stort behov for erfaringsutveksling blant de faglige aktørene, var det bekymring for at foreldrenes stemme ikke skulle bli godt nok ivaretatt under dialogkonferansen. Det var viktig for gruppa og prosessen i dialogkonferansen at alle deltakerne skulle føle trygghet og likeverd i samarbeidet. Det var allikevel et fokus hos både styringsgruppa og i prosjektgruppa at det var viktig å være brukerorientert, og at foreldrene og barna skulle være i fokus under dialogkonferansen. Etter å ha tolket setningene fra deltakerne, mener vi at deltakerne på dialogkonferansen har greid å ivareta fokuset på barna og foreldrene i arbeidet rundt SamBa. Med å være brukerorientert menes det at fagpersonene prøver å ivareta den andres interesser, samt prøver å forstå hvordan den andre opplever sin situasjon og anerkjenner den andre som en likeverdig samarbeidspartner (Røkenes og Hanssen 2006).

Alle ser vi nytten i at foreldrene, og som kjenner barnas utfordringer godt, også blir de som kan komme med viktige opplysninger som kan være av betydning for det videre arbeidet med barna. Vi vurderte absolutt at foreldrene er en viktig part i utviklingen av SamBa, og viktigheten av åpenhet, respekt og tillitt til hverandre er avgjørende for videre samarbeid. Vi reflekterte også over at dialogkonferansen som metode er lagt opp til at alle som deltar skal bli lyttet til, og at dialogkonferansen handler om å være anerkjennende og løsningsfokusert. Det var derfor ingen selvfølge for prosjektgruppa å utelukke foreldrene fra dialogkonferansen, og vi undrer oss på hvordan denne avgjørelsen har påvirket resultatet av vår dialogkonferanse.

I studieplanen for utdanningen vår, Tverrfaglig videreutdanning i psykososialt arbeid med barn og unge, er brukermedvirkning gjennom samhandling viktig. Gjennom studiet har vi møtt forskjellige brukere både foresatte og barnets brukerstemme. Disse møtene har gjort inntrykk på oss, og vi har gjentatte ganger blitt minnet på hvor viktig det er at brukeren blir

lyttet til og at en får være med å uttale seg og bestemme over eget liv. Å bruke brukerens erfaringskunnskap er derfor viktig, og vi kan tenke at dette bidrar til økt kvalitet i tjenesten. Vi fokuserer her på de faglige aktørene i SamBa og som bidro til vår dialogkonferanse. Vi håpet at dialogkonferansen som metode skulle bidra til å bryte ned skille mellom de ulike maktposisjonene. Om du jobbet som assistent på barneskolen, eller om du var tjenesteleder i helsesektoren hadde ingen betydning i denne sammenhengen. Vi ønsket å få fram alles historier og positive erfaringer gjennom denne metoden, og skape trygghet for en positiv dialog mellom deltagerne. I tillegg hadde vi tro på at dette skulle bidra til å drive arbeidet framover. Vi opplevde at deltakerne nettopp behandlet hverandre respektfullt og med likeverdighet. Alle ble i denne sammenhengen lyttet til og alle fikk bortimot lik taletid.

Sosialkonstruktivismen hevder at nettopp endringer vokser frem fra sosial samhandling og forhandles gjennom språket. I den pågående samtalen med nære andre kan individet utvikle en følelse av identitet eller en indre stemme. Cooperrider og Srivastva (1987) viser til at endringsarbeid blir utløst gjennom samhandling med andre mennesker (Hauger, Højland, Kongsbak 2009). Vi ser her at dette støtter tenkningen rundt både SamBa og dialogkonferanse som metode. Der vi kan forvente endring når vi samhandler både tverrfaglig og med foreldrene som aktører. «Endringer i måten å forstå praksis på, i måter å sette ord på det vi erfarer, har et enormt potensial til å kunne påvirke endringer i den sosiale verden(Cooperrider og Srivastva 1987)» (Hauger, Højland, Kongsbak 2009).

Martin Seligmans forskning har vist hvordan et optimistisk tankesett og håp påvirker evnen til livsmestring, læring og evnen til å møte utfordringer på en offensiv måte. Han kom frem til at det er først når styrker kobles med kunnskap og ferdigheter at en oppnår perfekte prestasjoner (Hauger, Højland, Kongsbak 2009). I resultatet fra dialogkonferansen finner vi at deltakerne var opptatt av at SamBa skulle være løsningsfokusert og inkluderende. Her tenker vi at det er viktig å ha blick for det nettverket og de ressursene som finnes rundt det enkelte barnet, og det er derfor viktig at vi ser familien som en helhet.

5.2.2 Tidlig innsats

Barne- familie og likestillingsdepartementet skriver i NOU 8 fra 2009 at «Tidlig innsats handler om å optimalisere barnets oppvekstmiljø tidligst mulig, med sikte på å utvikle en robust psykisk helse og forebygge skjevutvikling» (NOU 2009: 8 kap.8). I rapporten om

SamBa-prosjektet heter det at SamBa som prosjekt ble satt i gang med en intensjon om at det skulle føre til en styrking av kompetansen i kommunen i «å se og forstå tidlige tegn på psykososial problematikk» (SamBa-prosjektet Sammen om Barna 2009-2010).

Fagpersonene i SamBa nevner i flere av setningene i resultatet at tidlig innsats er viktig, og at SamBa er en god arena for å sette inn enkle tiltak som gir positive resultater. Vi vet fra rapport om forebyggende innsats i hjem og skole (Helsedirektoratet 2008) at ikke alle forebyggende tiltak har den effekten som er tiltenkt. Denne rapporten argumenterer for at det skal drives mer kunnskapsbasert praksis i skolen. Med kunnskapsbasert praksis menes skjæringspunktet mellom forskningsbasert kunnskap -teori, erfaringsbasert kunnskap - reflektert praksis og brukerkunnskap og brukermedvirkning (Ingeborg Ulvund 18.01.2011). SamBa har brukeren i fokus. Dette kommer frem i flere setninger fra resultatet. Fagpersonene og foreldre blir sett på som brukeren av SamBa. De blir samlet for å skape endring hos barnet, med utgangspunkt i systemteoretisk tenkning. For å kunne se tidlige tegn på psykososial problematikk, må fagpersonene vite hva de skal se etter. Denne kunnskapen kommer gjennom erfaring, og refleksjon rundt erfaringene. For å kunne forstå tidlige tegn på psykososial problematikk må fagpersonene skaffe seg forskningsbasert kunnskap på området, oppdatering av teori på emne. Ut ifra de resultatene vi fant kan vi ikke si noe om disse to sist nevnte delene er tilstede i SamBa selv om noen av setningene kan tolkes i den retning. Men med et tverrfaglig samarbeid er det mange personers erfaringsbaserte og forskningsbaserte kunnskaper som blir brakt inn i møtene. Så dersom vi antar at de er til stede, vil SamBa ha en positiv forebyggende effekt ved at det tar tak i problemene før skjevutviklingen har kommet så langt at det må henvises til andre instanser (fritt etter en setning i resultatet).

5.2.3 Tverrfaglighet

Tverrfaglig samarbeid er en av våre mest utfordrende oppgaver, uavhengig om hvor vi jobber. Tverrfaglig samarbeid er ikke bare viktig, men også vanskelig (Lauvås og Lauvås 1994).

Atle Ødegård og Elisabeth Willumsen har gjort en kvalitativ studie om tjenesteyteres samarbeid omkring barn og unge. Studiet kommer fram til at det er 8 suksesskriterier som fremmer godt samarbeid. 4 rasjonelle forhold og 4 planleggingsforhold. Vi vil gå nærmere inn på noen av suksesskriteriene. *Respekt* er kanskje det relasjonelle forholdet vi hadde

mest tro på at skulle komme fram i funnene vi ville finne etter at resultatene var gjennomgått. I respekt ligger det gjensidighet, ydmykhet og respekt for hverandre og hverandres fagfelt. Respekt er nedfelt i to setninger, derav den ene setningen ikke har fått noen klistrehjarter, mens den andre setningen er høyt prioritert i sin gruppe. I vår forforståelse/hypotese av hva resultatet ville bli hadde vi antatt at respekt ville gå igjen i alle gruppene. Vi kan allikevel forstå/tolke setninger som går i retning av respekt. Setninger med tillit, kan tolkes dit hen at respekt vil ligge til grunn for å skape tillit. Hvorfor ikke vår forforståelse/hypotese er forenelig med funnene vi fikk, kan settes i sammenheng med at vi under studiet har hatt mye fokus på tverrfaglig samarbeid og hva som er viktige faktorer for å lykkes. Dette ligger langt framme hos oss, men ikke nødvendigvis hos deltakerne. Dette tenker vi ikke betyr at respekt ikke er viktig for deltakerne, men at vi hadde trodd at det var et ord som ville blir mer brukt i setningsformuleringene.

I funnene våre finner vi også igjen *likeverdighet*. Utsagn som «Alle deltakere må ha tillit til hverandre og ha i bakhodet barnets beste», samt «Viktig med tverrfaglig arbeid, hvor foresatte er med som likeverdige aktører» får mange klistrehjarter i de gruppene de er skrevet. For å fremme godt samarbeid er det viktig å se alles bidrag som viktig, lytte til hverandre og akseptere og vise respekt for hverandre.

Sosialkonstruksjonismen har vært spesielt opptatt av språk, mening skapes i rommet mellom mennesker. Våre tanker er at det er viktig at en reflekterer sammen og utfyller hverandre tverrfaglig i en gruppe som SamBa. En annen av de andre relasjonelle forholdene i følge Atle Ødegård og Elisabeth Willumsen sine suksesskriterier er *god dialog*. I god dialog er åpen kommunikasjon, tillit og legge til rette for gode relasjoner sentralt. En setning som skåret høyt i funnene våre er «at vi har tillit til hverandre».

«Tillit går på å ha tillit til at andre enn en selv har relevante kunnskaper, og å oppleve at andre har tillit til det en selv kommer med. Jo mer tillit partene har til hverandre, desto mindre vil de være opptatt av spissfindigheter og kontroll» (Glavin og Erdal 2010, s.47).

Et annet funn som også overrasket, og som vi i vår forforståelse/ hypotese hadde regnet med kom tydelig fram i setningene, var kommunikasjon. Det viste seg i funnene at kun en

gruppe hadde setningen «god kommunikasjon», og denne setningen hadde ikke fått noen klistrehjerter. Vi stiller oss da spørsmål om hvorfor dette ikke ble et større fokus, tenker vi fagpersoner at kommunikasjon bare «er der» uansett, og at det ikke var viktig å få dette ned på papiret? Eller brukere vi andre ord som setter kommunikasjon på papiret? Kommunikasjon er til stede alltid, både med og uten ord. Hvorfor gruppene ikke syntes dette var noe av det viktigste, gjør i hvert fall vår interesse større for å utforske hvordan AI kan videreutvikle det positive arbeidet som gjøres i SamBa.

I resultatet fant vi 15 setninger som vi mener omhandler tverrfaglighet og at dette er positivt i SamBa. En setning som fikk flere hjerter er: "Viktig med ulik faglig tilnærming i tverrfaglig arbeid". Ut i fra dette har vi en forståelse av at fagpersonene ser at alle har kompetanse som kan bidra. Et sentralt prinsipp i AI metoden er prinsippet om helhet.

«Å samle hele systemet i en felles prosess. Betydningen av å samle hele systemet har vist seg ytterst kraftfullt, for opplevelsen av helheten får fram det beste i organisasjon og mennesker. Når hele organisasjonen er samlet i ett rom, åpenbares organisasjonens styrke og potensiale for alle» (Hauger, Højland og Kongsbak 2008, s. 89 og 90).

Funnene viser at det er nyttig å samle alle som arbeider rundt et barn i et tverrfaglig samarbeid. At alle som arbeider rundt et barn og familien er samlet i et tverrfaglig møte kan gi uante uttelling for dem det gjelder. Å se barnet som en del av en helhet er også viktig. I Hermeneutikken ser vi barnet som en del av en helhet som gjensidig påvirker hverandre. Barnet må sees i den kontekst det er. I en økologisk modell kan vi se barnet som en del av de sammenhenger barnet lever i. Disse funnene kan ses i sammenheng med funnene i studiet til Atle Ødegård og Elisabeth Willumsen, om å dra lasset sammen og gjøre hverandre gode.

Ett av suksesskriteriene for hva som fremmer samarbeid er *klare roller*. Ved å avklare roller og ansvarsoppgaver. Og få kunnskap om hva de ulike aktørene står for. Det er ikke likhetene som driver det tverrfaglige samarbeidet fremover, derfor må vi akseptere hverandres ulikheter. Ved å utvikle hverandres sterke sider vil den tverrfaglige gruppen dekke et stort spekter av kompetanse. Å oppleve at en er en del av en helhet i det tverrfaglige samarbeidet er viktig. Vi står sammen om dette, den enkelte ser sin rolle og

sitt bidrag lettere. Ved å dele kunnskap får vi en opplevelse av helhet. I funnene fra resultatene finner vi i tre grupper setninger som beskriver viktighet av avklarte roller.

Gjennom flere års arbeid med barn og unge, har flere av oss sittet i tverrfaglige møter der godt samarbeid er viktig og kanskje avgjørende for at barnet og deres familie skal få den hjelp de trenger. I og refleksjonsgruppen har dette vært et gjennomgående tema. Vi har erfaringer på godt samarbeid og mindre godt samarbeid. I en av de tverrfaglige gruppene der samarbeidet opplevdes som godt, var alle suksesskriterier som Atle Ødegård og Elisabeth Willumsen viser til i sin studie til stede i den tverrfaglige gruppen. I denne gruppen møtte fagpersoner, foresatte og barnet. Respekt for hverandre og hverandres kunnskap gjorde at det både åpnet for kommunikasjon og relasjon. Tilliten kom raskt til hverandre og deltakerne drog lasset sammen. Alene var ikke dette nok, men med klare roller og god møteledelse jobbet gruppen sammen mot felles mål. Erfaringen og følelsen av å mestre samarbeid gir gevinst. På den andre siden, vil vi også nevne møter der samarbeid ikke har vært godt. I møtet var det vanskelig å være tydelig møteleder, da sakens kjerne var veldig komplisert. Roller og ansvarsoppgaver ble ikke avklart og alle hadde noe de skulle ha sagt om hverandres roller og ansvar. Møtet ble opplevd som en arena for frustrasjon og ikke for utvikling. Dette førte igjen til at den som ble skadelidende, altså barnet, kanskje ikke fikk den hjelpen, eller i verste tilfelle ikke ble møtt der barnet var. Godt samarbeid er nødvendig i alle tverrfaglige grupper, og vanskelig. Kanskje spesielt der utfordringene i sakens kjerne er vanskelig og komplisert.

6 Konklusjon

Etter å ha gjennomført dialogkonferansen, og bearbeid resultatene, sitter vi igjen med et hovedinntrykk at det jobbes godt med forebygging av psykososial problematikk i Kristiansund kommune.

I våre funn ser vi at brukerne av SamBa, fagpersonene, legger vekt på brukermedvirkning, tidlig innsats og tverrfaglighet i jobbingen med SamBa. Det skal nevnes at det kan ligge en feilkilde i resultatene i og med at foreldrene ikke ble invitert til konferansen.

I arbeidsboken for konferansen hadde vi fire målsetninger for dagen. Vi fikk samlet de ulike aktørene i SamBa, og satte fokus på tverrfaglig dialog rundt forebyggende arbeid. De fikk i grupper, fortelle om sine beste erfaringer med å være med på å skape et mest mulig

helhetlig hjelpetilbud for barn og familier i Kristiansund kommune. På den måten fikk de sammen samlet kunnskap, samt bidra til å jobbe for et felles mål. Tilbakemeldingene vi fikk fra deltakerne, og det vi observerte viste at entusiasmen var til stede. Disse faktorene til sammen skulle være legge til rette for et givende arbeid videre med SamBa.

Det at aktørene i SamBa hilste på hverandre under konferansen, viser at det å samle alle som jobber med SamBa, og styrke de relasjonelle forholdene er viktig i seg selv. På den måten vet de mer hva den andre står for og kan utnytte den andres kompetanse til barnets beste. Tryggheten i å kjenne hverandre vil også føre til at gruppene samhandler bedre. Relasjonene vil også gjøre det enklere for en aktør å ta uforpliktende kontakt med andre fagpersoner ved usikkerhet rundt et barn og dets utvikling. På den måten kan dette arbeidet gi positive konsekvenser for SamBa som metode, og brukerne av SamBa.

Som en videreutvikling av SamBa, kunne det vært interessant å se på hva fagpersonene legger i de tre nøkkelordene; brukermedvirkning, tidlig innsats og tverrfaglighet. Det kunne også vært interessant å forsket på hvilken effekt SamBa har, sett i et forebyggende perspektiv oppimot kriteriene fra Forebyggende innsatser i skolen (Helsedirektoratet 2008).

Litteraturliste

- Barne- familie- og Likestillingsdepartementet. 2009. NOU 2009: 08 - Kompetanseutvikling i barnevernet kapittel 8- Tidlig innsats. Oslo: Barne- familie- og Likestillingsdepartementet,
<http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/dok/nouer/2009/nou-2009-08/9.html?id=558086>
- Dalland, Olav. 2000. Metode og oppgaveskriving for studenter. Oslo: Gyldendal Norsk Forlag
- Ekeland, Tor-Johan og Heggen, Kåre. 2007. Meistring og myndiggjering- Reform eller retorikk? Oslo: Gyldendal Norske Forlag
- Ekeland, Tor-Johan. 2011. Forelesning om Mestrings fremmede kommunikasjon . Molde: Høgskolen i Molde, 21.10.2011
- Glavin, Kari og Erdal, Bodil, 2000. Tverrfaglig samarbeid i praksis- til beste for barn og unge i kommune-Norge. Oslo: Kommuneforlaget AS
- Guldbrandsen, Liv Mette. 2006. Oppvekst og psykologisk utvikling. Innføring i psykologiske perspektiver. Oslo: Universitetsforlaget.
- Haaland, Kirsti R. 2005. LØFT og narrativer i profesjonelle samtaler. Oslo: Universitetsforlaget.
- Hauger, Bjørn, Højland, Thomas Gedde og Kongsbak, Henrik. 2008. Organisasjoner som begeistrer – Appreciative Inquiry. Oslo: Kommuneforlaget AS
- Helsedirektoratet. 2008. Forebygging i hjem og skole. Rapport forebyggende innsatser hjem og skole. Artikkelsamling, Hovedemne D. Molde: Høgskolen i Molde.
- Holme, Idar Magne og Solvang, Bernt Krohn. 1996. Metodevalg og metodebruk. Oslo: Tano
- Jakobsen, Dag Ingvar. 2005. Hvordan gjennomføre undersøkelser? Kristiansand: Høgskoleforlaget
- Kristiansund Kommune. 2011. Skoleteam-METODEBOK for skoler, skolehelsetjenesten, PPT og barnevernstjenesten. Kristiansund: Kristiansund Kommune,
<http://www.kristiansund.no/Filnedlasting.aspx?MIId1=1575&FilId=2715>
- Kristiansund Kommune. 2011. Sammen om barna - SamBa – prosjektet - Et tverretattlig prosjekt for barn 0 – 12 år og deres familier i Kristiansund kommune 2009 – 2010. Kristiansund: Kristiansund Kommune,
<http://www.kristiansund.no/Filnedlasting.aspx?MIId1=1575&FilId=2507>
- Røkenes, Odd Harald, Hanssen, Per-Halvard. 2006. Bære eller briste, Kommunikasjon og relasjon i arbeid med mennesker. Bergen: Fagbokforlaget.

- Thomassen, Magdalena. 2006. Vitenskap, kunnskap og praksis – innføring i vitenskapsfilosofi for helse- og sosialfag. Oslo: Gyldendal Norsk forlag AS
- Ulvund, Ingeborg. 2011. Forelesning om Kunnskapsbasert praksis. Molde: Høgskolen i Molde, 18.01.2011
- Ødegård, Atle og Willumsen, Elisabeth, 2011. Felles innsats eller solospill? En kvalitativ studie om tjenesteyteres samarbeid omkring barn og unge. Norges Barnevern, nr 4 – 2011. Oslo: Universitetsforlaget.

PROSJEKTSKISSE – FORDYPNINGSOPPGAVE

VBU 702

Gruppe: Nordmøre

Tema: Utviklingsprosjekt rundt arbeid med barn og unge i Kristiansund kommune

Innledning/ bakgrunn: Gruppen ble raskt samlet rundt temaet "Forebygging rettet mot barn og unge". I første møte ble vi tent av ideen på å bruke SAMBA (samarbeid om barn) som tema for dialogkonferansen. Og i andre møtet holdt vi fast på dette. Gruppen leste seg opp på SAMBA og skulle møtes tredje gang med ideer om hvem som skulle sitte i styringsgruppen. I tredje møte ble det derimot diskusjon på om SAMBA var det riktige å satse på. SAMBA er i start fasen på mange skoler i Kristiansund, og således finnes faren for at det ikke er så mye positive erfaringer å ta tak i.

Gruppen drøftet hvor vidt vi skulle holde fast ved SAMBA eller om vi skulle endre utgangspunkt. Forebygging rettet mot barn og unge var det vi ville ha i fokus ved dialogkonferansen. Tema og problemstilling er tverrfaglig samarbeid og når samarbeider vi best. Det ble bestemt at følgende personer skulle spørres om deltakelse i styringsgruppen: Else Live- Stokkstad (helsesøster), Johny Helseth (basisteam), Tormod Sandvik(PPT) og Trude Jonassen (barneverntjenesten). Vi ønsker også å involvere enhetsleder for barn-familie-helse, Åse Bjerkestrand.

Det ble satt dato for forberedelse av styringsgruppemøte: 01.06. kl. 08.30. Og det ble foreslått to alternative datoer for møte i styringsgruppa: 06.06 og 09.06.

For å informere deltakere og skape interesse for dialogkonferansen ble vi enige om at det skulle lages et informasjonsskriv som skal sendes til inviterte instanser.

Hensikt: Styrke og fremme et godt forebyggende arbeid rundt barn og unge i Kristiansund kommune.

Problemstilling: Når samarbeider vi best tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv

Teori: gruppen ønsker å sette seg inn i positiv psykologi, sosial konstruksjonisme og anerkjennende aksjonsforskning.

Metode: Dialogkonferanser er konferanser med reell brukermedvirkning der deltagerne deler beste erfaringer og sammen deler ideer og nye muligheter. En del er å arbeide mot felles mål - et annet er å skape energi og samles om felles framtidsbilder som utløser tro. Opprinnelig har dialogkonferansen blitt brukt som et verktøy innen medvirkningsbasert organisasjonsutvikling. Det finnes erfaring fra bruk av metoden i skoler, i barnevernet, rusfeltet, psykiatrien og i fengselsvesenet. Institusjoner/ organisasjoner kan føle seg preget av store makt- og statusforskjeller mellom ledelse/ansatte og brukere, men mange velger å arbeide systematisk med å hente mange hoders kunnskap og engasjement i arbeidet med sine målsettinger.

Dialogkonferansen skal gjennomføres i Kristiansund kommune med hjelpeinstanser i første og andre linje tjenester, blant annet barnevern, skole, PPT, BUP og helsestasjoner.

Tidsplan:

Tidsplan	Seneste dato	Gjennomført
Ide/ prosjektskisse		
Bakgrunn/ litteratur		
Teorikapittel klart		
Søkeord – litteratur søk		
Metodebeskrivelse – planlegging og gjennomføring		
Resultatene klare		
Metodedrøfting klar		
Resultatdrøfting klar		
Konklusjon klar		
Litteraturliste klar		

«Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

**SAMBA-
SAMMEN OM
BARNA**

Kristiansund kommune
I medvind uansett vær

ARBEIDSBOK FOR DIALOGKONFERANSE 16. JANUAR 2012

Dialogkonferanse 16.01.2012 - «Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

I denne dialogkonferansen skal vi fokusere på og lære av det som fungerer, med vekt på de gode erfaringene og historiene.

Målsettingen for dagen:

- Samle de ulike aktørene i Samba for å sette fokus på tverrfaglig dialog rundt forebyggende arbeid.
- Bli bevisste på hvordan vi kan bidra til å gi et mest mulig helhetlig hjelpetilbud for barn og familier i Samba.
- Samle kunnskap, og bidra til at de ulike aktørene skal jobbe for et felles mål for barn og unge.
- Skape entusiasme for videre arbeid med SAMBA i skolen i Kristiansund.

Dialogkonferanse 16.01.2012 - «Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

Program for konferansen:

13.15 – 13.45: Lunsj

13.45 – 13.50: Velkommen

13.50 – 14.35: Gruppearbeid

14.35 – 14.50: Pause

14.50 – 15.50: Gruppearbeid

15.50 – 16.00: Avslutning

Dialogkonferanse 16.01.2012 - «Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

Samtaleguide:

Gå sammen to og to. Bruk 10 min på å intervju en på gruppa som du ikke kjenner så godt fra før. Bytt deretter roller og bli selv intervjuet i 10 min. Benytt gjerne intervjuguiden til intervjuet (se neste side). Prøv å få intervjupartneren til å fortelle om sine beste erfaringer og historier ved at du selv er engasjert. Husk å ta notater underveis, og lytt nøye til det du blir fortalt. Du skal i etterkant gjenfortelle din kollegas historie til gruppa.

- ✚ Still utdypende spørsmål (hva, hvem, hvorfor, hvordan) som får personen til å utdype sine svar.

- ✚ Følg opp det du mener er interessant.

- ✚ Gi intervjupersonen tid til å svare – pauser er tegn på ettertenksomhet.

Dialogkonferanse 16.01.2012 - «Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

Metarefleksjon:

Gå sammen i gruppen ved bordet. Gruppeleder leder oppsummeringen av intervjuene gjennom å bruke ”runde som metode”.

Alle i gruppen skal gjenfortelle kort essensen i det han/hun lærte fra intervjuet av sin kollega. Få fram det som inspirerte deg mest.

Gruppeleders ansvar er at alle skal få presentert sine erfaringer og bli lyttet til innenfor tidsrammen på 25 min

Dialogkonferanse 16.01.2012 - «Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

Gruppearbeid – Nominal gruppeprosess

Gjennom disse samtalene har dere nå fått delt erfaringer og mest sannsynlig fått et mer helhetlig/nyansert bilde av tverrfaglig jobbing rundt barn og unge.

Dere skal nå bruke 5 minutter til **individuell** refleksjon. Alle deltakerne får utdelt et ark. Skriv i hele setninger ned faktorer som du mener er viktig ut fra det du har blitt kjent med til nå.

Dere skal nå jobbe i gruppe i 30 min

Etter at alle har laget sine setninger, samles alle i gruppene. Gruppen har fått utdelt et flippover ark. Hver deltaker skal legge fram sine setninger ved hjelp av ”runde som metode”. En og en leser opp sine setninger og begrunner kort sitt valg. Ordstyrer passer tid slik at en og en får ordet. Start med din viktigste setning.

De andre som hører på kan stille oppklarende spørsmål, men det er ikke lov å komme med innvendinger eller korrigerer den som har innlegg.

Dere skal nå lage en analyse i gruppen (10min):

Etter at alle har sagt sine setninger og disse er skrevet ned på flippover arket, skal gruppen nå prioritere 3 setninger som gruppa mener er viktig å ta med videre og presentere i plenum.

Dette gjøres ved at hver deltaker får 7 klistermerker hver. Du skal fordele dine 7 ”poeng” ut fra hva som er viktigst for deg og hva du vektlegger. Du kan gi alle 7 ”poengene” til en setning eller du kan fordele de over flere om det er flere setninger du mener er viktig.

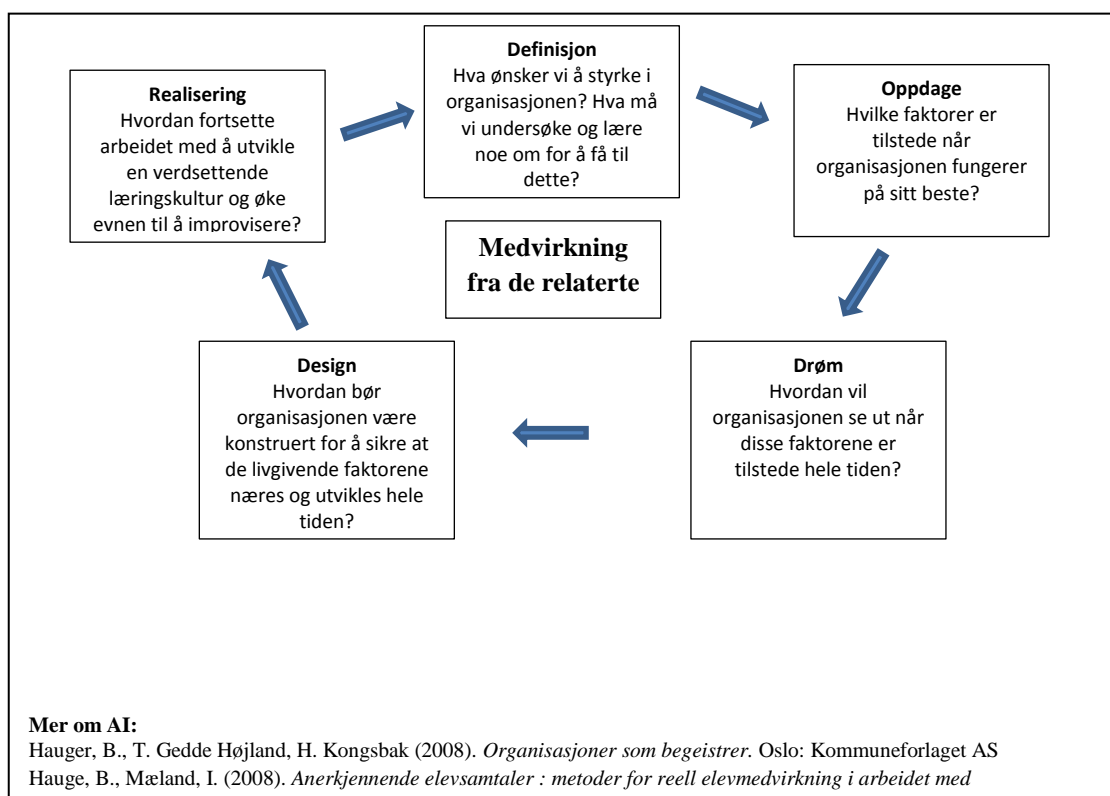
Dette bør gå relativt fort, en skal ikke argumentere eller diskutere sine valg.

De 3 setningene som har fått flest poeng er de 3 viktigste punktene for gruppa.

Dialogkonferanse 16.01.2012 - «Når samarbeider de ulike aktørene i Samba optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv?»

Oppsummering i plenum:

Gruppen presenterer sitt arbeid for de andre gruppene, ved gruppeleder 15 min.

Kort info: En oppsummering av de svarene dere nå har kommet frem til, blir nå samlet og analysert. Resultatet vil bli sendt dere så snart som mulig.

Takk for en strålende innsats 😊

Gruppe 1.

1. Samba er et viktig lavterskeltilbud.	10 hjertes
2. Samba gjør at saker får tidlig hjelp.	
3. Samba er en arena der enkle grep gir positive resultater.	11 hjertes
4. Samba gjør at flere ser med ulike briller samtidig.	3 hjertes
5. Samba gjør at en må sette av tid til å ta tak i barn/ unge som strever.	
6. Det er foreldre og barn i fokus.	3 hjertes
7. Samba bidrar til ufarliggjøring av hjelpeapparatet.	2 hjertes
8. Samba bidrar til godt samarbeid/ tillit til foresatte.	1 hjerte
9. Samba løser problemer.	
10. Samba har et positivt syn på barn/ hjem; fokus på ressurser og mestringsstrategier.	8 hjertes
11. Samba ufarliggjør prosessen; rom for å tenke høyt sammen	6 hjertes
12. Fint om skole-samba åpner for kompetanseheving for assistenter i skole	3 hjertes
13. Ønske om Samba for flyktninger	3 hjertes.
14. Bra at Samba er løsningsorientert, det har som regel vært mye negativitet før	5 hjertes
15. Ulike etater får møtes ansikt til ansikt, letter og bedrer samarbeidet	1 hjerte
16. Samba gjør at en får prøvd ut tiltak før en evt må henvise videre.	
17. Samba sikrer oppfølging av ulike mål og tiltak.	

Gruppe 2.

1. Viktig å bli kjent med hverandre og arbeidsmetodene.	3 hjertes
2. Utvis fleksibilitet i forhold til møtetid	8 hjertes.
3. Brukermedvirkning	9 hjertes
4. Kunnskap om/ respekt for hverandre	9 hjertes
5. God kommunikasjon	
6. Konkretisering av tiltak	2 hjertes.
7. Alle må mene at Samba er viktig.	
8. Viktig med trygg atmosfære på møtene	1 hjerte
9. Kunnskap, tillit og respekt til andre faginstanser.	
10. Tålmodighet og langsiktighet	
11. Tidlig samordnet innsats	7 hjertes.
12. Kontaktlærer og andre i personalet møter.	
13. Avklaring av roller og problemer	2 hjertes
14. Tiltak skal være enkle og gjennomførbare og korttidsfrist	1 hjerte
15. Våre barn, ikke dine barn	6 hjertes
16. Tiltakskjeden omsettes til et forståelig språk/ mening for foreldrene	6 hjertes.

Gruppe 3.

1. Sammen er vi sterkere enn aleine i å hjelpe.	
2. Tidlig innsats og enklere tiltak kan ofte gi store endringer når disse samkjøres	16 hjertes
3. Viktig med tverrfaglig arbeid, hvor foresatte er med som likeverdige aktører	10 hjertes
4. Skape en arena der alle kan oppleve at det er trygt å snakke	2 hjertes.
5. Hovedfokus å hjelpe barn og foreldre med det som de ønsker hjelp til	9 hjertes
6. Viktig at både foreldrene og hjelperne vet hva som kan/ skal være Samba-sak	2 hjertes
7. Tverrfaglig og helhetlig lavterskaltilbud som er forebyggende og løsningsorientert	3 hjertes.
8. Gir en bedre og mer felles forståelse for barnet/ ungdommen	4 hjertes
9. Rutiner for informasjon i skolen og barnehagen om Samba. (også brosjyrer på flere språk)	10 hjertes

Gruppe 4.

1. Det er viktig at alle er på samme nivå og at alle har et ansvar i gruppa	5 hjertes
2. Det er viktig å dyktiggjøre skolene i å bruke Samba. Struktur og rolleavklaring.	
3. Viktig med enkle løsninger som er levelig/ håndterbart for familien og barnet	5 hjertes
4. Viktig å sette opp enkle og konkrete mål. Mål som man har muligheter for å nå	10 hjertes
5. Å ha konsise/ konkrete arbeidsoppgaver med tidsfrist	2 hjertes
6. Viktig å dyktiggjøre skolene i å bruke Samba og de involverte innstansene	6 hjertes
7. Struktur og rolleavklaring i de tverrfaglige møtene er viktig	6 hjertes
8. Viktig at også barnet event blir snakket med og informert etter alder og modenhet. Slik at barnets perspektiv og opplevelse av situasjonen blir tatt med inn i Samba og kan bli lagt vekt på	7 hjertes
9. Ansatte i aktuelle instanser har felles oppfatning av Sambas plattform og metoder	6 hjertes.
10. Viktig med informasjon og trygghet før det første Sambamøtet	2 hjertes.
11. Viktig at det er lavterskaltilbud	5 hjertes.
12. Brukerne skal ha lett tilgang til informasjon om Samba	2 hjertes

Gruppe 5.

1. Det er avgjørende med felles begrepsforståelse	4 hjerter.
2. Viktig at alle partene blir hørt	1 hjerte.
3. Foreldre må delta i løsningsprosessen	6 hjerter
4. Viktig med ulik faglig tilnærming i tverrfaglig arbeid	7 hjerter
5. Problemet må ikke bli for stort før det blir tatt opp i Samba	10 hjerter
6. Samba er et system som bedrer barns hverdag	3 stjerner
7. Samba må ufarliggjøres	6 hjerter
8. Små tiltak fører til store endringer	1 hjerte
9. Alle deltakere må ha tillit til hverandre og ha i bakhodet barnets beste	9 hjerter
10. "Bare et tastetrykk unna	1 hjerte
11. Fagpersoner har kompetanse om barn, foreldre har ekspertkompetanse om sitt barn	4 hjerter.
12. Viktig med god informasjon til alle involverte parter	10 hjerter

Oppsummering etter gruppearbeid ved dialogkonferansen 16 januar.

"Når samarbeider de ulike aktørene i SamBa optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i et forebyggende perspektiv ?"

Det er tydelig at dere ser på SamBa som en viktig brikke i det daglige arbeidet. Vi har prøvd å finne noen felles nevner ut ifra gruppearbeidene, som vi med dette vil gi dere tilbakemeldinger på.

Gruppene hadde en del ulike utgangspunkt for besvarelsene, men vi ser at følgende faktorer er viktige for at dere samarbeider optimalt tverrfaglig rundt barn og unge i arbeidet med SamBa:

Tverrfaglig

Fordelen med et tverrfaglig arbeid med foresatte som likeverdige aktører er noe som blir nevnt.

Videre er det påpekt at alle deltagerne må ha tillit til hverandre, en respekt for hverandre og den forskjellige kunnskapen hver enkelt innehar. Utsagn fra gruppene viser at det er en forståelse for at dette fører til en helhetlig tilnærming i tverrfaglig arbeid.

Tidlig innsats

Tidlig innsats blir sett på som viktig, samt at enkle tiltak ofte kan gi store endringer når de samkjøres. Fordelen med SamBa er at problemet ikke trenger å bli for stort før det blir tatt opp i et SamBa-møte. En tidlig samordnet innsats kan gjøre en forskjell.

Brukermedvirkning

Fokus på barnestemmen og barnets beste er med på å sikre brukermedvirkning sammen med deltaelse av foreldre som likeverdige parter. Videre blir det satt fokus på at det i forkant av møtene blir gitt god informasjon til alle berørte parter. Således menes det at barnets perspektiv og opplevelse av situasjonen blir ivaretatt.

I tillegg kom det frem innspill på at SamBa:

- Er enkle grep gir positive resultater
- Er et viktig lavterskeltilbud
- Har enkle konkrete mål som det er mulig å nå
- Har et positivt syn på barn og hjem, ressurser og mestringsstrategier»